

CHRISTUS KONING

Koning in dienstbaarheid

Inleiding

Vandaag vieren we Christus Koning, het is de laatste zondag, de afsluiting van het kerkelijk jaar dat achter ons ligt. Volgende week beginnen we weer met het nieuwe kerkelijk jaar, met de Advent. Ieder jaar opnieuw voltrekt zich diezelfde cyclus, van Advent naar het feest van Christus Koning, en opnieuw, en weer.....Je zou denken dat we het op een gegeven moment nu wel weten, valt er dan nog wel iets nieuws over te vertellen, iets nieuws aan te ervaren? Ik moet dan denken aan de kloostertraditie, die sterk hecht aan de 'lectio divina'. Letterlijk betekent dat 'goddelijke lezing'. Het is een vorm van biddend lezen in Gods Woord, de Bijbel. De H. Benedictus, grondlegger van het kloosterleven, zei dat 'biddend lezen' betekent 'luisteren met de oren van je hart'. Van oudsher reserveren monniken dagelijks tijd om de Bijbelboeken een voor een te lezen en te herlezen. Herlezen, de 'ruminatio' is daarbij een belangrijk begrip. 'Ruminatio' betekent letterlijk 'herkauwing', en wil zeggen dat het steeds weer herhalen van de tekst belangrijk is om echt door te kunnen dringen tot de diepe betekenis ervan. Zoals iets wat goed gekauwd en herkauwd wordt, helemaal verteerd wordt en opgenomen kan worden door het lichaam, lichaamseigen wordt, zó zouden wij met de woorden uit de Bijbel

moeten omgaan: lezen en herlezen, aandachtig, keer op keer dezelfde woorden tot ons nemen, en biddend te luisteren naar wat ze ons te zeggen hebben. En precies dáártoe dient het steeds maar weer herhalen van het kerkelijk jaar. Steeds lezen en herlezen wij de woorden die in het kerkelijk jaar tot ons komen, opdat ze steeds vertrouwder voor ons worden en we ze ahw letterlijk in ons lichaam kunnen opnemen. Laten wij vandaag proberen om met de oren van ons hart te luisteren naar de woorden die we straks gaan horen. En laten we daartoe ons hart nu eerst richten tot God onze Vader, en om Zijn ontferming bidden die we daarbij hard nodig hebben.

Overweging

We vieren het feest van Christus Koning. "Zijt Gij de koning der Joden" vroeg Pilatus aan Jezus. "Gij zegt het" antwoordde Jezus. Maar Hij voegde er aan toe "Mijn koningschap is niet van deze wereld". De enige kroon die Jezus ooit gedragen heeft, was een doornenkroon. We horen vandaag in het evangelie "anderen heeft Hij gered, laat Hij zichzelf eens redden", en dat wordt tot drie keer toe herhaald: "als Gij de Messias, de koning zijt, red dan uzelf".

Dit is heel compact precies waar het om gaat in deze viering. De naam 'Jezus' betekent "God redt". Jezus kwam op aarde om redding te brengen, om anderen te redden. Zelf zegt Hij daarover: "wie zijn leven wil redden zal het verliezen, maar wie zijn leven om Mij nentwil verliest, die zal het redden". Bij Jezus moeten we er altijd op verdacht zijn, dat alles net anders is dan je zou denken, net andersom... Zo lijkt het paradoxaal om je leven op te geven juist om te kunnen leven, zeker in onze tijd waar de zelfredzaamheid zo hoog in het vaandel staat geschreven, de maakbaarheid dan ook, het zelf alles in de hand denken te kunnen hebben, het eigenbelang. Misschien wordt het een beetje verstaanbaarder als we modern jargon gebruiken: je leven geven = je ego loslaten...? En dan wordt het: 'je ego loslaten om ècht tot Leven te komen'....

Jezus heeft ons in de 33 jaar van Zijn eigen leven voorgedaan waar het ècht om gaat in ons leven. Want waar het om gaat in Zijn leven, daar gaat het ook om in òns leven! Dat is zo fascinerend om te bedenken: wij zijn bedoeld te leven zoals Hij ons dat heeft voorgeleefd! Hij is het beeld van de onzichtbare God, zoals Paulus ons dat vandaag aanzegt. Het beeld van God, waarnaar wij zijn geschapen!

Maar dit alles kunnen we niet met onze 'aardse' oren verstaan, dit kunnen we alleen maar ècht verstaan als we onze 'innerlijke oren' open zetten, de oren van ons hart. Ook kerkvader Augustinus zei, dat we God moeten zoeken met de oren, met de ogen van ons hart. Het gáát in ons leven niet om onszelf, om aardse roem, om glamour en glitter, om zo lang mogelijk van zoveel mogelijk aardse goederen te genieten, om ons aardse 'geluk' na te jagen, kortom: om ons 'ego'. Het gáát niet om de spotternij die we vandaag tot 3x toe in het evangelie horen "red dan jezelf".

Het gaat om "niet mijn wil doch Uw wil geschiedde", het gaat om die prachtige hymne uit de brief van Paulus aan de christenen van Filippi: "Hij die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God, Hij heeft zich van zichzelf ontdaan, Hij werd gehoorzaam tot de dood aan het kruis". We horen het vandaag in het evangelie, hoe Hij aan het kruis hangt..... en ook hoe Hij zelfs tot op het kruis de tot inkeer gekomen misdadiger naast Hem redt en nog diezelfde dag het Paradijs belooft.

Maar dat is allemaal gemakkelijk gezègd, waar het om gaat. Nu de realiteit. Onze, in ieder geval mijn realiteit. Hoe gaat mij dat lukken, om zó te leven? Hoe krijg ik, krijgen wij die kloof gedicht die er toch zo levensgroot lijkt te zijn tussen het leven van Jezus, en mijn, ons dagelijkse leven zoals we dat leven? Op eigen kracht zal me dat ook nooit gaan lukken, dat realiseer ik me heel goed.

En dan is het zo mooi dat volgende week de Advent weer begint. De tijd van verwachting. En dat mogen we misschien best letterlijk zo verstaan: dat we Jezus verwachten, zoals een moeder die in verwachting is haar kind in zich voelt groeien. En weer zegt kerkvader Augustinus daar dan zo'n waar woord over: "al was Christus duizendmaal geboren in de stal van Bethlehem maar niet in ons hart, Zijn geboorte zou waardeloos zijn geweest". Dus dáár gaat het om: dat ik, dat wij Christus tot leven laten komen in onszelf, je zou het haast letterlijk, lichamelijk moeten verstaan: Hij in ons.

En dan kom ik terug op die herhaling ieder jaar van het kerkelijk jaar, ieder jaar ook weer de Advent: de herhaling, de 'herkauwing' van dat Adventsgebeuren - het kan alleen maar bijdragen aan de verdieping van dat proces waarin Christus steeds meer, steeds dieper in ons hart geboren kan worden, dat Hij groeit in ons als het leven van een ongeboren kind in

de schoot van zijn moeder.....dáartoe dient het steeds maar weer herhalen van heel het leven van Jezus, in de loop van het kerkelijk jaar, ieder jaar opnieuw en opnieuw: en zoals een moeder-in-verwachting steeds meer haar hele leven gaat richten op het kindje dat geboren gaat worden, zo zouden ook wij moeten leven- gericht op waar nu het komende kerkelijk jaar weer mee gaat beginnen, de verwachting van en de geboorte van Jezus in Bethlehem, maar vooral Zijn geboorte in òns, wat dan aan het eind van het kerkelijk jaar zijn vervulling krijgt op het feest van Christus Koning wat we vandaag vieren. Christus Koning : mag Hij koning worden over ons, koning over ons leven, koning over ons hart? Als wij Hem laten groeien in ons, zodat we op een gegeven moment net als Paulus kunnen zeggen “niet ik leef, maar Christus leeft in mij” - dan gaat dat woord van Paulus echt léven en krijgt zijn volle betekenis: “niet ik leef, maar Christus leeft in mij”. Dán zal Hij de regie van ons leven hebben overgenomen , dan zal Hij ‘heersen’ in en over ons.....dán zullen we met overtuiging het feest kunnen vieren dat we vandaag vieren: Christus Koning.

Laten we dit nieuwe kerkelijk jaar weer heel vastberaden en overtuigd beginnen: laten we tijd vrij maken voor Hem die Koning over ons leven wil zijn. Tijd vrijmaken, niet alleen op zondag een uurtje, maar echt dagelijks. Zoals ons lichaam voedsel nodig heeft om in leven

Bijbelsite: www.bijbelcitaat.be

Adventsretraite Jezuïeten: www.ignatiaansbidden.org Om in te schrijven volstaat het om naar die site te gaan en je mailadres op te geven. Deelname is gratis. De titel van de retraite voor de komende advent is: “Wandelen in het licht”. De schrijver: pater Mark Rotsaert sj

te blijven, zo heeft ook ons geestelijke leven voedsel nodig om in leven te blijven, om te kunnen groeien, om Hem steeds meer in ons gestalte te laten krijgen. Ik wijs daarom, voor de mensen die internet hebben, heel graag op 2 sites die u daarbij kunnen helpen. Een bijbelsite waar u dagelijks de dagliturgie kunt vinden met een korte overweging en een leestip, zéer de moeite waard en grote hulp om dagelijks ons geestelijk voedsel tot ons te kunnen nemen. En de Adventsretraite die de jezuïeten aanbieden op internet. De sites zal ik achteraan in dit boekje zetten. Van harte wens ik ons allen een gezegende verwachtingstijd, een vruchtbare Adventstijd toe!

Moge het zo zijn. Amen.

Slotgedachte:

Lectio divina: luisteren naar het Woord van God, biddend lezen wil dus zeggen: de Bijbelteksten lezen en herlezen, de woorden van de Schrift tot levend voedsel laten worden in je leven. Jezus ontvangen, Hem in je hart toelaten, Hem in je laten groeien, toelaten dat Hij tot leven kan komen in jou. Het is Hem zó toegang geven in het hart van je bestaan, dat Hij wèrkelijk Koning kan zijn over je leven.

Luisteren naar Gods Woord is je hele zijn in vuur en vlam laten zetten door Jezus’ liefde.

Laat ons zó luisteren.....